

maal, der staar os nærmest — det staar alt sammen i Forbindelse med Naturel og vel ogsaa Afstamning —, men de sociale Spørgsmaal ligger altsaa os Socialdemokrater nærmere end det ærede Medlem. (Afbrydelse af *Martin Hansen*). Jeg kan godt tjene det ærede Medlem — det ærede Medlem afbryder mig stadig — med at trække Forskellen op mellem ham og det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg. Jeg ved, at det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg forleden Dag blev forarget, fordi jeg delte Venstre i et socialt og et usocialt Venstre. Det ærede Medlem Hr. Martin Hansens Opfattelse, at vi vilde give de gamle mindre, tyder netop paa, at det ærede Medlem hører til det sociale Venstre, hvad jeg for øvrigt aldrig har tvivlet om, hvorimod det ærede Medlem Hr. Hagbart Bergs stærke Ros overfor Aldersrenteloven tydeligt viser os, at han hører til den modsatte Fløj. Der er altsaa denne Forskel indenfor Venstre, det skal jeg gerne tjene det ærede Medlem Hr. Martin Hansen med at indrømme.

Men selv om vi Socialdemokrater gjorde et Overbud — og det erkender jeg —, saa er det langt fra saaledes, som det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg nu rejser rundt og fortæller. Det ærede Medlems Tal er jo splittergale, men naar det ærede Medlem kommer op paa saadanne Tal, er det, fordi det ærede Medlem gør sig skyldig i en mærkelig Sammenblanding af Fortid og Nutid, og af Nutid og Fremtid, en Sammenblanding, som det ærede Medlem i Virkeligheden slet ikke kan faa kapitelfæstet i Rigsdagstidenden. Det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg stiller selv vore Forslag i Forhold til Spørgsmaalet om Balance, og det ærede Medlem bliver derfor nødt til at lade Fortiden og Fremtiden hvile og kun beskæftige sig med Nutiden, det vil sige, beskæftige sig med de Ændringsforslag, som vi Socialdemokrater stillede ved anden Behandling af Aldersrentelovforslaget her i Tinget — det er Nutiden —, og saa faar det ærede Medlem undersøge, hvorledes det stiller sig med Hensyn til disse Ændringsforslags Indvirkning paa Spørgsmaalet om Balance paa Statshusholdningen for i Aar.

Jeg skal ganske kort gaa disse Ændringsforslag igennem, blandt andet til Underretning for det ærede Medlem. Han vilde, hvis han blot tager disse Forslag i Betragtning — og han er slet ikke berettiget til at tage noget som helst andet Forslag i Betragtning —, komme op paa en Merudgift af nogle faa Millioner Kroner. Vi stillede ved anden Behandling fire Ændringsforslag, som

havde indgribende Betydning; vi stillede flere, men disse fire havde altsaa indgribende Betydning. Det første af disse Forslag gik ud paa, at Aldersgrænsen skulde sættes ved det 60de Aar i Stedet for, som Tilfældet blev, ved det 65de. Jeg maa maaske i Parentes, for at ingen Tvivl skal være mulig, til den højtærede Indenrigsminister bemærke, at vi Socialdemokrater naturligvis vedblivende er Tilhængere af, at Aldersgrænsen sættes ved det 60de Aar. Dette, at vi ønsker 60 Aars Alderen i Stedet for 65 Aars Alderen, vilde ikke have kostet meget i Aar. Der kan i Virkeligheden kun blive Tale om den ene Trediedel, som de nye tilkommende Aldersrentenydere ikke faar, thi enhver, der fylder 60 Aar, faar de to Trediedele, og af Statistisk Aarvog fremgaar det, at den aarlige Tilgang til Aldersrenterne ligger mellem 10 000 og 12 000, hvoraf de ca. 4 000 ligger indenfor de yngre Aargange, nemlig Aargangene fra 60 til 64 Aar. Disse ca. 4 000 fordeles sig igen saaledes, at der er 1 200 gifte og 2 945 ugifte, og de gifte vil, naar man regner med Gennemsnit — og her har jeg regnet med Provinsskalaen, og det er sikkert for højt —, faa et Beløb af 965 604 Kr. og de ugifte 1 178 000, men da de alligevel skal have de 2 Trediedele i Henhold til den nuværende Lov, vilde Merudgiften i Aar paa dette Punkt kun være blevet ca. 700 000 Kr.

Jeg vender mig saa til Ændringsforslag Nr. 2, som gik ud paa Taksternes Forhøjelse op til de af den højtærede Indenrigsminister selv foreslaaede Højestetakster, og her viser det sig, at for Københavns Vedkommende vil der ingen væsentlig Merudgift blive, idet der kun er foreslaaet een Takstgrænse og samtidig et noget mindre Dyrtidstillæg. I Virkeligheden vilde Merudgiften for Københavns Vedkommende kun blive ganske ringe. For Provinsernes Vedkommende var der foreslaaet to Takstskalaer, og der vil jeg gaa ud fra, at Kommunerne vilde have delt sig ligeligt, saaledes at Halvdelen valgte Skala 1 og Halvdelen Skala 2. Saa kommer jeg op paa en omtrentlig Merudgift af 1 Mill. Kr. over den højtærede Ministers Forslag. For saa vidt man ikke vil regne dette Forslag som Vestres Forslag, hvis man skulde være gaet ud fra de laveste Takster, kommer jeg til en Merudgift af 2 Mill. Kr. For Landets Vedkommende, hvor der var foreslaaet 3 Skalaer, vilde man efter det Kragh'ske Forslag komme op til en Merudgift af 2½ Mill. Kr. og, hvis man ikke regner med dette Forslag, til en Merudgift af 4 Mill. Kr., det vil sige, at efter dette Ændringsforslag